

Una declaració d'intencions. i gràcies

Els vint-i-cinc ministres
reunits a la
V Conferència
Euromediterrània,
celebrada a València
els dies 22 i 23 d'abril,
van aprovar
per unanimitat el
Pla d'Acció de València,
una declaració
d'intencions que intenta
fer reviscolar
el Procés de Barcelona
iniciat l'any 1995.
Era tot el que es podia
assolir en una trobada
marcada pel conflicte
al Pròxim Orient
i el desinterès de
la locomotora alemanya
per la Mediterrània.

La V Conferència Euromediterrània naixia quasi morta a causa de l'escalada sagnant al Pròxim Orient. Ja abans de començar, Síria i Líban havien anunciat que no hi assistirien en protesta per l'actuació d'Israel. En la mateixa sessió inaugural, tots els ministres àrabs s'aixecaven de la taula de reunions, a la Ciutat de les Arts i de les Ciències de València, en començar la seua intervenció el representant d'Israel.

Ja molt abans, aquesta trobada, preparada pel Govern espanyol perquè fera reviscolar el procés de cooperació euromediterrània encetat a Barcelona l'any 1995, havia estat seriosament entrebancada pels nous vents que bufen a Europa. En la cimera de caps d'estat i de govern de Barcelona, Alemanya havia bloquejat la creació d'un banc de cooperació euromediterrània independent del Banc Europeu d'Inversions. Era l'últim capítol de l'evident basculament cap a l'Europa de l'Est que han imposat la locomotora alemanya i altres estats del centre i del nord d'Europa de la Unió Europea.

Així i tot, els estats presents a la Conferència Euromediterrània, deu països del sud i de l'est de la Mediterrània i els quinze de la Unió Europea, van aconseguir de redactar un document per unanimitat, el Pla d'Acció de València, una declaració d'intencions que proposa d'endinsar-se en alguns dels processos encetats amb el Procés de Barcelona, que a hores d'ara ha acomplert molts menys objectius dels inicialment previstos.

Josep Piqué, en la conferència de premsa amb què va tancar la trobada, va assegurar que el Pla d'Acció de València era un "èxit rotund" tenint en compte la conjuntura en la qual s'havia desenvolupat la reunió.

Aquest Pla d'Acció de València posa un especial èmfasi en les mesures econòmiques, malgrat que hi ha també algun projecte polític. Hi ha la proposta de crear una Assemblea Parlamentària Euromediterrània, una decisió qüestionada per alguns, ja que molts dels règims polítics de la ribera sud de la Mediterrània difícilment poden ser considerats com a democràcies.

Les mesures econòmiques. Pel que fa a les mesures econòmiques, aquest document "referma l'objectiu", proposat fa ja set anys, de crear una Zona de Lliure Canvi euromediterrània l'any 2010. Un projecte començat a embastar, ja que la Unió Europea ha signat acords d'associació amb onze dels dotze països del sud de la Mediterrània. La presidència espanyola també es compromet en el document a intentar crear "un nou instrument financer" destinat als països del sud de la Mediterrània. La intenció del Govern espanyol és que en el termini d'un any es prenga la decisió de transformar aquest instrument en un banc, malgrat les reticències de la major part de la Unió Europea.

Són, fet i fet, uns resultats ben magres entre els qui probablement siguen els veïns amb l'abisme econòmic més gran del món. La diferència de renda *per capita* entre la Unió Europea i la mitjana dels països del sud de la Mediterrània és ara com ara de quinze a u.

A la Conferència de València, no es van discutir amb profunditat dues de les claus per assolir unes relacions econòmiques més fluides: la liberalització dels productes agrícoles i la disminució del deute extern. Malgrat les recomanacions de la ponència que el Parlament Europeu va elaborar per a la cimera,

que considera que sense liberalització dels productes agraris no pot crear-se una àrea de lliure comerç, aquest espínós àmbit es va deixar de banda.

Malgrat les contínues declaracions d'intencions del Parlament Europeu i de la Comissió Europea, que han reiterat l'interès de la UE per la Mediterrània, les propostes preses a València disten molt d'entrar a fons en les mesures necessàries per aconseguir que s'enlaire la part mediterrània del món àrab, una zona que ha restat al marge del desenvolupament mundial en les darreres dècades.

Aquest Pla d'Acció de València, objectiu principal de la cimera, va quedar diluït per l'arribada, dimarts, del ministre d'Afers Estrangers d'Israel, Simon Peres, i el continuat boicot dels països àrabs a la delegació israeliana.

Una vegada més, es va fer evident la feblesa de la política exterior europea. Peres, en una conferència de premsa multitudinària que va durar quasi una

Els responsables d'Afers Estrangers de l'estat espanyol i de la UE, Josep Piqué i Javier Solana, en la conferència de premsa de valoració de la trobada. Piqué va qualificar-la d'"èxit".

hora, va criticar el que ell considera creixent antisemitisme europeu (va ensenyar una portada del setmanari satíric *El jueves* com a mostra) i va qüestionar

també la política exterior comunitària en un acte organitzat per la mateixa UE.

Miquel Calvet

Milers de policies, centenars de reivindicacions, cap incident

Després d'unes setmanes en què les autoritats del PP havien llançat reiterats missatges per prevenir els incidents que havien de provocar els antiglobalitzadors, la manifestació "Ni OTAN ni globalització, per l'alliberament dels pobles" que va recórrer el centre de València el dissabte 20 d'abril va transcórrer com una festa multicolor sense cap incident. Això sí, els 30.000 manifestants aplegats en aquesta cita van ser envoltats durant tot el recorregut per milers de policies que van ocupar els laterals dels carrers per on transcorrien els participants. Aquest desplegament va ser acollit, en un primer moment, amb sorpresa, ja que els organitzadors havien pactat amb el nou delegat del Govern, Francisco Camps, que les forces de seguretat no es farien visibles. Posteriorment, els por-

El líder antiglobalitzador José Bové (segon per l'esquerra) desfila en la manifestació del passat dia 20. Camina darrere d'una enorme bandera palestina.

taveus es preguntaven "on eren els 4.000 violents que asseguraven que venien a València", alhora que qualificaven d'èxit rotund la convocatòria.

No era l'únic acte que es va organitzar per al cap de setmana previ i els dies que se celebrava la conferència euromedi-

terrània. Hi va haver centenars de convocatòries: per salvar la Punta, per jutjar l'actuació de la borsa de València, per protestar contra la política educativa, i, també, per solidaritzar-se amb alguns dels drames del món àrab. Els problemes dels desapareguts per qüestions polítiques, l'opressió que exerceixen sobre la població bona part dels governs d'aquests països i, sobretot, l'ocupació que pateixen els palestins. Aquest darrer drama va patrimonialitzar, en gran part, la manifestació del dia 20.

Per uns dies, València va veure trencada la seua rutina per un desbordament d'actes de protesta i també per la munició de forces de seguretat que acompanya actes com la conferència celebrada a la ciutat. M. C.